

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

یونس نگاه
۳۱ اگست ۲۰۲۱

یونس نگاه

ایستادن به جای گریستن

این دومین بار است که شاهد مرثیه‌خوانی طفلانۀ انارکلی هستیم. یکبار از تعصب و بدرفتاری مردم کابل با هندوها در مکروریان نالید و اشک ریخت. متأسفانه در او آن روز اندوه و استواری دیده نمی‌شد، حق‌خواهی و خشم از حق تلفی دیده نمی‌شد. مثل کودکی بی‌خبر و ناتوان می‌نالید و قصه می‌کرد. درحالی که حق داشت خشمگین شود، داد بزند، نفرین کند ننگ و شرم بر بدرفتاران بفرستد و از حق مردمش برای زندگی آبرومند محکم دفاع نماید. در آن دفاع بحق و عاری از مظلوم‌نمایی اگر اشک هم می‌ریخت، دُر و گران بها می‌بود. اما مظلوم‌نمایی و اشک‌های طفلانۀ شایسته هندوی هوشیار نیست.

این بار از دوری وطن مرثیه خوانده و روبه روی کامره مثل کودک بی‌زبان و ناتوان در بیان عواطف و خواسته‌هایش اشک می‌ریزد.

اشک‌ریختن حق آدم است. گاهی حتی روبه روی کامره هم حق داریم گریه کنیم اما سیاستمدار، نماینده مردم، زنی که خود را مبارز می‌گوید باید گریستنش هم نیروبخش و هدفمند باشد. انارکلی باید جایگاهش را درک کند و بداند که او فرصت و حق مرثیه‌خوانی ندارد. او سال‌ها در پارلمان و کمیسیون‌های دولتی، نهادهای مدنی، نهادهای خارجی و محافل مردمی گشته و چوکی‌ها را پر کرده است. این گشتن‌ها باید در او حس مسؤولیت خلق می‌کرد، او را قوی‌تر می‌ساخت و توانائی نمایندگی‌اش را بالا می‌برد.

انارکلی باید در شرایط سخت بایستد و برای موکلینش انگیزه و نیرو بدهد، از آنان حمایت کند و برای حفاظت جان و مال آنان وقت بگذارد.

این روزها زمان فریاد و صحبت‌های رساست. کسانی که سال‌ها امتیاز وکالت و حضور در سیاست را داشته اند، نباید با مظلوم‌نمایی شانه خالی کنند. انارکلی اگر وطن یا آنطوری که خودش می‌گوید مادر اصلی را دوست دارد در

هنگامه‌ای که گرگ‌ها مادرش را می‌درند باید خشمگین باشد، باید فریاد بزند، باید صریح و روشن خواسته‌های موکلانش را به‌زبان آورد.

رسم گریستن و اشک ریختن را ترویج نکنید. افغان‌ها باید اشک‌های خود را قورت بدهند، در خلوت گریه کنند و مظلوم‌نمایی را کنار بگذارند. از انارکلی و دیگر گریانک‌ها هرگز تقلید نکنید.